

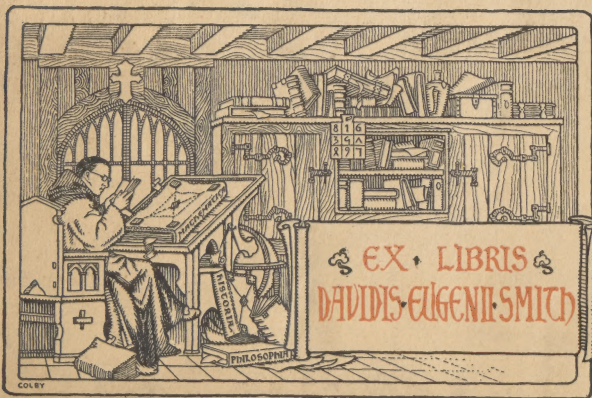
Arabic MS.

c. 1700.

Anonymous treatise on
the Astrolabe.

Title: Bēst Babi
Twenty Chapters

Seems to be an imperfect copy
of the Risāle-i bist bāb of
al-Tūsī or a commentary
on his work.

Columbia University
in the City of New York
THE LIBRARIES

DAVID EUGENE SMITH
COLLECTION

MS. Or. 48

(48)

✓

بسم الله الرحمن الرحيم
در علم الخط و کتاب
ملائی

خط کشند و میان نقطه ۲ و نقطه ۳ وصل کنند آن خط ۳
و اگر آن بر آن خط نباشد چون نقطه ۳ که از آن نقطه
کشند اول میان آن نقطه و معروف الی
نقصیف و نقطه ۳ را خط
ملائی آن خط باشد چون رکن
هم ملائی آن خط شود چون نقطه ۳
و اگر به بداند

(2)

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

باب اول در قوام

که خطی نصف کشید چون خط

فوس ۱ رسم کند پس نقطه ۲ را مرکز رسم کند

و این دو فوس را بر نقطه ۳ متقاطع شوند پس میان این دو نقطه خط

بیا خط ۴ را بر نقطه ۵ قطع کند پس نقطه ۶ نصف خط ۴ باشد در خط ۴

فوس باشد آنرا همین نوع نصف توان کرد و چون خواهند که از نقطه ۶ بر خط ۴

عمود اخراج کنند بر آن خط چون نقطه ۷ که بر خط ۴ باشد اول ۸ را بر نقطه ۹

نصف کشند و نقطه ۱۰ را مرکز خسته بعد از فوس ۱۱ رسم کنند و آن فوس

بر نقطه ۱۲ نصف کشند و میان نقطه ۱۳ و نقطه ۱۴ خط ۱۵ وصل کنند و نقطه ۱۶

مرکز خسته بعد از فوس ۱۷ رسم کنند و ۱۸ اخراج کنند تا الفوس را بر نقطه ۱۹

نقطه ۲۰

وصل کنند و بین نقطه **د** و نقطه **ر** وصل کنند آن خط **د** عمود باشد بر خط **اب**
و اگر آن بر آن خط نباشد چون نقطه **ر** خواهند که از آن نقطه بیان خط عمودی ^{از آن}
کنند اول بیان آن نقطه و بگویند آن خط وصل کنند چون خط **ا** و خط **ب** را بر ^{نقطه}
ه کشند و نقطه **ه** مرکز خسته بعد **ا** قوس **ا** رسم کنند پس اگر آن قوس
ملاقای آن خط باشد چون نقطه اول خط **ا** عمود بود بر آن خط و اگر در یک نقطه دیگر
هم ملاقی آن خط شود چون نقطه **د** خط **د** وصل کنند عمود باشد بر آن خط
و چون خواهند که مرکز دایره پیدا کنند چون دایره **اب** بر محیط این دایره دو نقطه
نقین کنند چون **د** و نقطه **ا** و اول **ا** را مرکز خسته بعد **ا** قوس **د** رسم کنند
و نقطه **د** را مرکز خسته بعد **ا** قوس **د** رسم کنند تا مقاطع قوس اول شود دو
نقطه **د** و خط **د** وصل کنند و از آن کنند تا محیط **اب** را بر دو نقطه **د**
قطع کنند خط **د** قطر آن دایره باشد از آن نقطه **د** نصف **د** کشند و قطع
مرکز آن دایره باشد چون نقطه باشد که است یکدیگر نباشند و خواهند که دایره
رسم کنند که بیان هر نقطه بگذرد چون نقطه **د** **ا** اول دو خط **اب** **د**

را بخیط وصل کنند و در اینصفت بر دو نقطه **ه** و از نقطه **ه** بخودی **ر** بر **اب**
 اخراج کنند و از نقطه **ه** بخودی **ر** بر **ب** و هر دو خط را اخراج کنند تا از نقطه **ه** متلا
 شوند و خط **ر** وصل کنند پس محل نقطه **ه** را مرکز حلقه **ر** دایره
اب رسم کنند باله و زده بنقطه **ای** **ح** گذرد و چون خواهند که از نقطه موصو
 خط موازی خط دیگر اخراج کنند مثلاً از نقطه **ا** خط موازی **ب** اول از نقطه
ا بخودی **ر** **ب** اخراج کنند و هم از نقطه **ا** بخودی **ر** برای اخراج کنند پس **ح** و **ار**
 موازی خط **ب** **د** باشد و مواط **باب دهم** در معرفت صنوف و صورت
 دایره اسطرلاب و آن بر دو نوع است اول آنکه حلقه از ریخ و حربه سازند و
 عایت بدوی و استوار و از ریخ و ریخ بجزی حکم سازند و داخل آن حلقه برابر از **ه** کنند
 باصبع دیگر کنند چنانکه با سطح حلقه برابر شود و مرکز دایره حلقه پیدا کنند و از مرکز خطی
 مستقیم اخراج کنند چنانکه هر دو طرف دایره برسد و هم از مرکز خطی دیگر بخودی خط داخل
 اخراج کنند تا فاصل طریقت آن دایره پیدا شود باله و زده محبط دایره حلقه باین
 دو خط بجزی قسم مساوی شود و هر قسم را **ای** و **ای** و هر قسم مساوی کنند

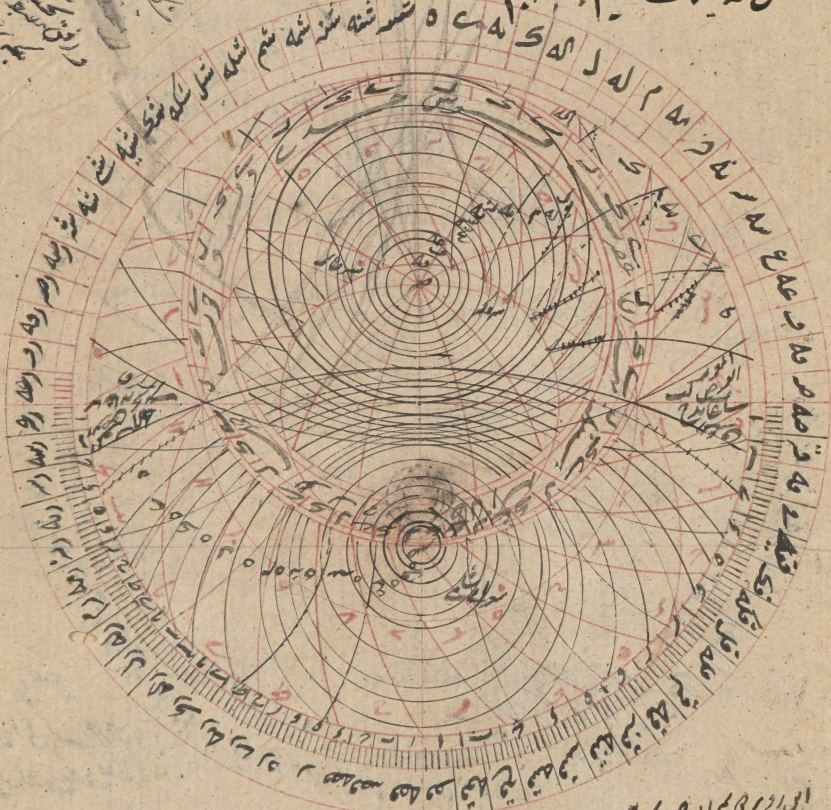
و این دایره

فصول در احتمال اصطلاح دوری

فصل در دانستن وایر ماضی وجزء ارا ارتقا و افعال جزو افعال را بر حرف تیر و درون
نقل کنند پس افعال معقول را بر نقطه ارفع مطلوب بپند حواء مرفی پس حواء مرفی
و مری تیر و درون آن کنند باز همان افعال معقول را بر ارفی بپند اگر دایر ماضی
مطلوب بپند و بر ارفی بپند اگر دایر باقی مطلوب بپند و مری تیر و درون را بار
ن آن کنند پس ارفی اول بر خلاف توانی اخراج حواء همان پنجم شمارند
ما بر توانی اخراج حواء ثان در دوم شمارند باز ارفی اول تا خط نصف النهار شمارند
ما بر ماضی با دایره ماضی یا فصل الدایره حاصل کرد و **فصل** افعال در دایره سبک است
حرف تیر را بر دایره در دایره سبک نهادیم و افعال بر حرف مرفی نقل کردیم **فصل** معقول
بر نقطه سبک و پنج شش نهادیم و مری را بر اخراج حواء ثان کردیم و بار دیگر بر ارفی شش نهادیم
و مری را آن کردیم و بین افعالیان شش هم بر خلاف توانی ارجل باید معلوم شد که
شش کبری و چهل بار از دو کدکته و شش **فصل** در دانستن وایر ارا ارتقا
گوشت از بر گوشتی ارا ارتقا از ضم بپند مری تیر و درون را بعد نهادن تیر بر آن گوشت
را حوا می و درون آن کنند و گوشت نیز بر حرف این تیر نقل کرده کجا بپند همان
تیر را بر جزو افعال نهاده افعال را بر این تیر نقل کنند و مری تیر را آن کنند

پس در میان هر دو ن ارض است که شماره د این که بهم رسد این اوقات
 الاستوائین نام کنند پس گویند نقطه ارتفاع یا خود بنهند و می ران ن
 کنند و از موضع ن می نمود و لغات الاستوائین بطرف تحت الافق بنمایند
 بر چه که رسد نیز روی را بر آن بنهند تا ن اوقات موضعی واقع شود که در آن
 وقت خواهد بود و می نیز روی را بر آن کنند و این را ن اول گویند
 پس ن اوقات را بر افق می یابیم یا بر افق می یابیم و می ران ن کنیم پس از
 ن اول تا ن دوم بر خلاف طول اجزاء حجه بنماییم یا بر طول اجزای
 حجه بنماییم یا از ن اول ملاحظه نما الارض بنماییم که دایره ای یا دایره
 باقی باقی حاصل و ایر حاصل کرد **فصل** در دانستن طالع از ارتفاع اوقات حرف
 نیز روی را بر جوافات نقطه معروض بهم و می نیز را بر اجزای مدار حد
 ن کنیم و جوافات بر حرف نیز نقل کنیم پس اوقات منقول را بر **نقطه**
 ارتفاع مطلوب بهم و می ران ن کنیم را اجزاء مدار حدی و مابین هر دو **نشان**
 از جوافات آنچه بنماییم و این را اجزای بریب نام کنیم پس بهم
 از مقام اوقات در خطوط است مرابیت بر توالی اجزای حجه واقع شده
 یا بر خلاف طول انگاه حرف نیز را بر خط وسط استقامت در خط وسط استقامت

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

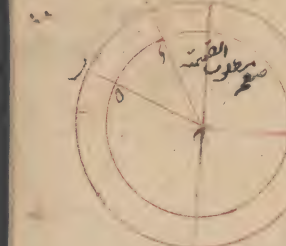
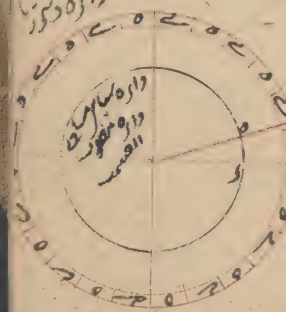

این در هر نیم آن صورت و در نیم بعد کشیدن مدارات بلند و منطقه عرض و بلند معانی و قطرات و نمودن حالت
و تواتر و فصل اصابع و اقدام ثبت نام کرد و وقت عمل بر روی عرض منظور است علیک باید نهاد و در روی دوم ^{عصاره}
در روی نهاده و قطب بنه کشند نامدر مطر لذب و ازل اصاع و غره مانند اسطراب عمل نمایند

دایره دگر اول

دایره دگر

در هر جوده آنرا مرقوم سازند و دوم آنکه صفحه تمام درجات استوا بسیارند و دایره بزرگ بر آن
 صفحه بکشند و از ابطین بدکور چهار قسم می کنند و هر قسمی نمودی بکشند و باید که در این
 هر دو نوع دایره دستور اعظم باشد از دایره بزرگ در اصطلاح نیست خواهند بود و
 نیست و دایره بدستور اول چنان است که دایره مطلوب القسمه را در میان دایره
 دستور بکشند و چون یک مرکز آنها بر یک مرکز مطلق شود پس از نقطه که مبداء
 باشد خطی محیط دستور بکشند و از محیط دستور ابتدا از آن خط بقدر قوس
 مطلوب بشمارند و گذارند و وسطه بر نهایت آن قوس و مرکز بکشند و محل
 تقاطع طرف وسطه بان دایره بکشند پس از مبداء قسمت تا آن نشان قوس
 مطلوب بود نشان قوس کم که دایره دستور است بر مرکز **مطلوب**
 قسمت **دایره** است از ابر مرکز دایره خطی بکشند که دوم و مبداء نیست
 نقطه است با بقض و مطلوب است که شش درجه از آن فصل کنیم
بخط اول و محل کم و ابتدا از نقطه انقضای شش درجه از دایره دستور دوم
 رسید بنقطه **خط** وسطه را که خط **ب** بر آن نقطه و مرکز دایره که نقطه

7 است وضع کردن نقطه **ه** نقاط دایره مقوسه و طرف مسطره است پس قوس **ه**
سنن درجه باشد و علی بن الحسن و طریقی قسمه دایره بدستور پنج جانب که راست
بر کار بر گرد دایره دستور دهند و بسایه یا غمره دایره رسم کنند که س دایره
مطلوب القسمیه باشد و طریقی مذکور قوسی که مطلوب بود از آن دایره صوری جدا
کنند و به بر کار مقدار آن قوس بکشند و همان فتح بر دایره مطلوب کنند تا قوس **ه**
از آن دایره بمقتضی شود و طرفیه ثانیه در دستور اوضح است و عمل بان **اسهل**
از طرفیه اول **باب سوم** در نحوه صنعت حجره و ضلع در رسم خطوط مستقیمه بران
اول صفحه مستویه در عایت استوارند و عریب زنده و چه یکدیگر پنج جانب
آن نقل از جانب دیگر بتأیید و طوفی در عایت مذکور بر آن ترکیب کنند
بر وجهیکه یک محیط حلقه سر برین طوفی بر محیط صفحه منطبق بود و آن طوفی را حجره
خوانند و آن صفحه را اتم بس لطیف حجره دائم زیاده ترکیب کنند و از اترسی
گویند و بعضی از ضلع حجره دائم در اترسی همه با یکدیگر بریزند لیکن اول در
ترابش پس دایره روی حجره بسبب نصف قسمت دوی کشند و اینها

از وسط کریمه هر پنج دوه ارقام بنویسند و بر پشت حجه و دو خط تقاطع بر مرکز اقام
برند و ابایه قاعبه بر کشند و در هم که در مثل و سوزند کورت و یک خط از آن دو خط
مابده که بر نصف کریمه گذرد و در آن خط نصف النهار گویند و آن خط
دیگر از خط افق و دیگر از مدار از محیط اقام که در جانب راست بود و نبود
نموده ای کنند و ابتدا از خط افق هر پنج دوه ارقام بنویسند و چون حجه
باین نوع کشید باید صفای دیگر از همان مرتبه باشد که محاطات آنها با هم
صفحه اندون حجه باشد در جمع حرات و در جمع صفی مابده که ملاحظه شود که هیچ
جانب اقل از جانب دیگر نبود پس هر صفحه ضایعه کنیم بعدا کنند و بر آن مرکز
دایره بزرگ رسم کنند که در محیط صفحه بود و در هر دو جانب مابده که این
دو دایره در همه صفای متساوی باشند و آن مدار را اسالمی بود و در اسطلاب
سمت مدار را اسالمی در اسطلاب مجبور بود بر صفحه دو خط تقاطع
برند و ابایه قاعبه بر کشند و در هم که تقاطع این بر مرکز صفحه بود و با هر دوه آن
مدار باین دو خط چهار قسم مساوی شود و یکی از آن دو خط را خط وسط سماوات

و بعضی از اول و بعضی از
نوع ششم و ششم

در این کتاب
از این کتاب
در این کتاب
در این کتاب

و دیگر از خط شرق و مغرب باید که هر یک از این دو خط در یک صفحه مجادلی بطور عمود باشد
در صفحه دیگر از این صفحه دایره باین طریق میسر شود که در وسطه بر روی یکدیگر وضع
کنند چنانکه اطراف آنها متحد می شود و یکجانب آنها را به هم محکم کنند و صفحه را در میان
آن دو وسطه قرار دهند و در هر یک از این دو صفحه طرف یک وسطه را به هم
و دیگر را به هم محکم کنند و خطوط بر هر دو صفحه رسم کنند با اندازه آن خطوط
مجادلی باشند **باب چهارم** در معرفت رسم مدارات اجزای روح فرض کنیم که دایره
دایره اول مدار را بر اسس الجدی است بر کره **دایره** خط وسطه السماء **دایره**
خط شرق و مغرب پس فوس **دایره** مدار را بر اسس کلی که است در هر دو وجه هم
صل کنیم **دایره** وصل کنیم ناحط وسطه السماء را بر نقطه قطع کند و بر کره
معه **دایره** اول **دایره** رسم کنیم و آن مدار را بر اسس الجمل بود پس **دایره** وصل
کنیم تا مدار را بر اسس الجمل را بر نقطه قطع کند پس **دایره** را بر اسس کلی که
و **دایره** وصل کنیم ناحط وسطه السماء را بر نقطه قطع کند و بر کره **دایره** مع
دایره اول **دایره** رسم کنیم و آن مدار را بر اسس السطی بود و در هر صفحه رسم این مدار

نقشه ضرورت اما مدارات با اجزاء ضروری نیست از خود اینها را بر
رسم میتوان زد و این طریق که از خود رسم باشد از محیط مدار را براس ^{مقدار} الحاصل

میل ان خرد و از نقطه ادر جانب 7 فصل کم خون قوس 10 و خطی 2

وصل کنیم تا خط وسط السماء را ب نقطه **م** قطع کند و بر مرکز **م** دایره

سبح و رسم کنیم و آن بد از خود است معروض بود و از خود جو بود معذور است اول

اور مدار اس الحمل ابتدا از نقطه **د** و جانب **د** خوسه فصل کنم چون خوسه

افزود واصل کنیم ملاحظه وسط اسما را بر نقطه صد قطع کند و بر سر آن متعدد

صه فایره صه بی رسم کنم دان مدار خرد جونی مفروض بود و رسم مدارا

در اصطلاحات جزو همین طریق است الا آنکه در این اصطلاح دایره

در خط ممدار راسی ان طرن بود و دایره **م** مدار راسی الجدی بود و دایره

صفحه ۱۰۰ در آخر و سطر و دایره مسیح در آخر و چو و باید که در رسم مدارا

و اما در این بر خطی که بعد از اتمام عمل با نخ خوانند که است **چون خطی**

مثلاً از اسباب مایع و دیگر نوسان با غیر مشهور و جمله آنرا محققان

(Faint handwritten notes at the bottom of the page)

و جدول میل اجزای برج درین مواضع ابراد گردیم تا صانع را زحمت برنج ساید و
 و جدول مذکور این است **باب پنجم** در معرفت رسم افق و تقطعات در سطح
 سما چون در زمین مرا کراتی و بعضی تقطعات اصنافی باشد تا که خط وسط
 از صفحه اخراج کنند با افزودن اول صفحه را بر روی سطح است و در خارج صفحه
 بر محاذات خط وسط سما صفحه دیگر طرک است زاید چنانکه سطح آن محاذ
 سطح صفحه اصل باشد پس فرض کنیم که دایره **ح ط ک** مدار را در اس الجبل است
 بر مرکز **د** و مدار را در اس الجبل **د ر ط** خط وسط سما **د ح ط** خط
 شرف و مغرب **د** نقطه تقاطع آن خط مدار را در اس الجبل و از آن نقطه
 گویند پس فرض **د** از مدار را در اس الجبل مساوی عرض بلد مقروض
 فصل کنیم و خط **د ر** وصل کنیم و از آنجا خط وسط سما اخراج کنیم تا به
د متلاقی شوند پس فرض **م** هم از آن مدار مساوی عرض بلد فصل کنیم
 و **م** وصل کنیم تا خط وسط سما را بر نقطه **د** قطع کند پس **د م** خط
 افق بود و از آن نقطه **د** نصف کنیم و نقطه **ب** را مرکز فرضه **د**

از این طرف و آن طرف
بجای خود
میشود
علی غفر له

در جنوب و مقطعات بهمان دستور که گذشت رسم کنند و اعداد مقطعات
 در مابین مقطعات از هر دو جانب ابتدا از افق رسم کنند و عدد اخر رقم
 بود و انرا در اندرون دایره سمت الرأس ثبت کنند و عرض صغریه آنها اطل
 هر عرض در تحت افق ثبت نمایند و ساعت اطل آنها را بر عرض بان طریقی
 معلوم کنند که مطاع بلد می اول سرطان را در مطاع بالعمیه آن نقاط کنند
 آنچه باقیماند بر مابعد سمت کنند و خارج سمت را منقصات از ساعت
 آنها اطل حاصل آید و ساعت آنها اطل و عرض منظم معجوره با عرض
 بلاد شهره برای این صنایع در جدول آورده و جدول مذکور این است
باب ششم در معرفت رسم افق و مقطعات در اسطلاب صورتی باشد
 نفوذی درین اسطلاب کائنات تحت الارض باشد و هر نقطه که کمتر از عرض بلد
 تا باشد محیط باقی بود و مرکزی و این مقطعات در جانب تحت الارض بود
 و نقطه که مساوی عرض بلد بود خط سقیم بود و برای خط مشرق و مغرب
 و هر نقطه که بیشتر از عرض بلد بود بر طرفه اسطلاب باشد و مرکزی آن در

بالقبة

جانب فوق الارض بود پس فرض کنیم که دایره **ا ب ج د** مدار راس الحمل است
داخل دایره عطی که مدار راس سرطان است **ا ح ر** و خط وسط السماء و خط
و جنوب و درین اسطرلاب نقطه **ب** قطب عالم باشد پس هر یک از قوس **ب د**
ساوی عرض بلد فرض کنیم **و ت** و وصل کنیم ماخط وسط السماء از جانب تحت
اخراج کنیم ما نقطه **ط** سنلابی شود **ط ج** خط **ط ب** قطب افق باشد از این نقطه
ی نصف کنیم و آن نقطه را مرکز خننه بید **ی** دایره **ب ی ی** رسم کنیم
و آن دایره افق بود و چنانچه منقطه ده درجه شمالا قوس **ر ل** بقدر ده درجه کنیم
و همچنین قوس **ج م** و **م د ب ل** وصل کنیم ماخط وسط السماء را برود نقطه
س د سنلابی شود پس خط **س د** قطبان منقطه بود از این نقطه **و** نصف
کنیم و آن نقطه را مرکز خننه بید **و س د** دایره **ج س د** رسم کنیم و آن منقطه
ده درجه بود و باین دستور از محیط مدار راس الحمل فی فصل کنیم از جانب
و منقطات رسم کنیم ما قوس **ج ه** ساوی عرض بلد بود و درین جانب خط **ب ی** ساوی
عرض بلد باشد پس خط **ه د** وصل کنیم و از محل تقاطع آن ماخط وسط السماء

خط وسط السماء نقطه
خط وسط زمین
خط وسط زمین

و اخراج م

در اس الحمل و اس الرطان و قنم الارض واقع شود و در او قسم
کنند و بالضرورة مساوی اف نام تقسم و اس سه مدار رسم کنند مرکز هم
خط وسط السمار واقع شود و مساوی اف نام دیگر در است یکدیگر باشد
بس همچنین بقاعده که در باب اول مذکور شد هر دایره بدار کنند که بر
نقطه گذر و از مدارات ثلثه که مساوی یکقسم معین باشد از اف نام و در او
دایره رسم کنند که بان سه نقطه گذر و در این افی و مدار اعظم از او بزرگتر

در اس الحمل و اس الرطان و قنم الارض واقع شود و در او قسم
کنند و بالضرورة مساوی اف نام تقسم و اس سه مدار رسم کنند مرکز هم
خط وسط السمار واقع شود و مساوی اف نام دیگر در است یکدیگر باشد
بس همچنین بقاعده که در باب اول مذکور شد مرکز دایره بدار کنند که بر
نقطه گذر و از مدارات ثلثه که مساوی یکقسم معین باشد از اف نام دوازده
دایره رسم کنند که بان سه نقطه گذر و در این افی و مدار اعظم از آن بزرگتر

آن دو نقطه بود و نقطه میانه را عالم دو جبهه اعلی خط وسط السماء است و اندک
نقاط افق و دیان خط در هم آخره بود و در رسم بی سمت در اسطلاب جویمین است
الا انکه چون نقطه سطح درین اسطلاب نقطه است خط مار در نصف فوجا
واقع شود و نقطه سمت القدم و مان اسطلاب است بجای سمت الارض و در بی حال القاد
نیاید و چون خواهند که این دایره رسم فوق الارض کنند و رسم فوق الارض منور
و در تحت الارض غیر منور و اگر خواهند که بر رسم تحت الارض باشد باینکس است
باب ششم در موقوف رسم منطقه البروج و شکلیت اول صفحه باشد که غلط
و اساس او را ماه از صفحا دیگر باشد و دیان صفحه خط وسط السماء و خط شرق
و منور و مدارات نخله بدستور صفحا دیگر غیر منور رسم کنید باینکه موقوف
رسم منطقه البروج فرض کنیم که دایره **ح ط ی** مدار را اس الحدر است و مرکز
و ا ب ج مدار را اس الحمل و **ل م** مدار را اس السرطان و **ر ط** خط وسط السماء
و ح ی خط شرق و غرب خط **ر م ک** ما بین تقاطع را اس الحدر است یا خط
وسط السماء و تقاطع مدار را اس السرطان یا همان خط تبصفت کنیم بر نقطه

ای در دایره است و در رسم خط وسط السماء و خط شرق و غرب

[illegible]

چون مثل این عمل مایه شود و من فطی طم در سطلای جبهه نقطه **سطح** دایره
مدار کوکب است بود و دایره **مک** مدار کوکب است درجه حران کوکب را از منطقه البروج
طک کنیم و از مرکز ضعیف خط مستقیم بمان درجه یکیم و اخراج کنیم و موضع تقاطع آن خط
بمدار کوکب است کوکب بود و آن نقطه را با آن کشد و هم کوکب است در جوار آن
رسم کشد چون موقوف این عمل موقوف بر موقوف بعد کوکب است از اعتبار
و درجه حران طریقی است حاج آن بر دو درین موضع ایراد کنیم پس سگوم که عرض
کوکب است ما درجه را بر دو در یکجه باشند جمع کنیم و از آن فاصل میان بر دو یکیم
ما حصه بعد حاصل شود و حقیقت آن حقیقت مجموع بود با جهه فصل پس حقیقت
حصه بعد را بر دو چنانکه میل می ضرب کنیم و حاصل را بر حقیقت تمام میل باشد قسمت
کنیم و خارج قسمت را در جدول حسب معوس کنیم بعد از تعدیل النهار حاصل آید
و حصه آن حصه بعد مانده حسب بعد بقوم کوکب است از انقلااب ارض
در حسب تمام عرض کوکب ضرب کنیم و حاصل را بر حسب تمام بعد تعدیل النهار
قسمت کنیم و خارج قسمت را در جدول حسب معوس کنیم و آنرا از ربع دور

چون نقطه را قطع در سطح کند ۱۲
چون نقطه را قطع در سطح کند ۱۲
درجه حران کوکب است
و بعد النهار و آن کوکب است در منطقه
درجه حران کوکب است

تقیه باشد بمقدار فلس پس قطعه از صفحه بانی گذارند که متصل بود باین فلس و منطقه بجا
 از طرفین براس الحبل و این بر وجهی که یکطرف آن قطعه که بجانب راس الحبل
 است بر خط مشرق و مغرب منطبق بود این قطعه را نمود راس الحبل و المیزان
 گویند و باید که خود از طرفین محیط صفحه بر سر و همچنین یک قطعه باریک گذارند
 که فلس مذکور باین متصل شود منطقه الروح بر راس السرطان و این قطعه باید که
 در میرون منطقه از آن چیزی نباشد پس محیط صفحه بر محاذات مدار راس
 الحبل طوی بانی گذارند که ابتدا و آن محاذات شصت و دو بود و اینها را آن
 محاذات شصت و عقرب و نمود باین طوق از طرفین وصل باشد و این طوق
 در ابتدا و انتهاها به عطف سازند بجانب داخل چنانکه متصل منطقه الروح شود
 و در داخل این طوق طوق دیگر گذارند که موازی طوق اول بود و در محاذات آخر داخل
 و اول سببه منقطع شود و در موضع القطار آنرا منقطع ساخته بجانب خارج
 متصل لطوق اول سازند و گویند که این را معلق سازند ساطع منطقه الروح
 و طرفین نمود و از طرف فلس مذکور کواکب صغیر و طوق متصل سازند

و در اسطلاب خط عکس کنند و طرف هر فن منطقه البروج را محرف سازند و تا ریا و بهای آنها را
و بر کوه بی در اسطلاب است و بر سر طاق در اسطلاب خطی خطی که دارند و از
حرفی راس الحادی یا راس البرطان گویند بر سطح عکسوت در موضعی که خارج باشد
ز باد و رنگ کنند که عکسوت را بان بنکروانند و آن را باد را محرف گویند و بهر حرف
عکسوت این است که مذکور شد و بعضی از مضامین اسطلاب حرف آن بود
کنند که اسکال بر بنده از آن حاصل اند و خطایا کوکب تصویر مختلف اند و خطی
خطی بر بن بر صوره سرری با منتقاری است و خطی مدال کوکب را بر صورت
سایه است که باقی اصابع آن مقبوض باشد و علی بن الصلیان این معنی
لفظیات صانع دارد و بعضی است که منطقه البروج و کوکب از حرف عکسوت
میهدم شود و دیگر حرفی که خوانند حرف آن است **باب دوم** در مرقه صفحه
آنچه وصفی عوض نام میل می آید بجهت اول بر یکی از صفح مجدارات ثلثه و خط وسط
السماء و خط منرف و منور رسم کنند و نصف اعلی خط وسط السماء را اخرج کنند
خطی که مذکور شد و بر رسم افق و است نصف افق نیز مختلف بعضی رسم کنند

پس نصف اسفل خط وسط اسما را اخرج کنند و از آن نصف اعلی آن خط اسما کنند
 و هست نصف افقی شرق و دیگر وجه مذکور رسم در همین میوه از دو نصف
 خط مشرق و مغرب اخرج کنند و از آن نصف اعلی خط وسط اسما اسما کنند
 و شش توده نصف افقی شرق و دیگر رسم کنند و عرض آن افاق در میان آنهاست
 کنند دور اسطولات جوهرین نسق است الا انکه نصف اسفل خط وسط اسما
 را در آن اسطولات اصل اعتبار باید کرد و بعضی از صنایع اسطولات و خط مستقیم
 و دیگر مقاطع بر مرکز بکشند ضایحه صفیحه مابین دو خط و بیان دو خط دیگر رسم
 است و بی شود و بر هر شیبه هست نصف افقی شرقی رسم کنند ضایحه صحیح
 نسبت و چهارانی شود که نام عرض معوره است و درجات میل در میان
 مدارات و خطوط مستقیم رسم کنند باین طریقی که مدارات احوال و نسب رخ خاکمه
 کفتم رسم کنند و هر یک که تقرب آن خطوط موثر شود و دور باقی صفیحه غیر موثر و ارقام
 میل در آن سیاه ثبت کنند اما صفیحه عرض تمام میل کلی بر این وجه باشد که بر یک از
 صفیحه افقی عرض سمت و نسب در وجه بنیم رسم کنند و علامت صحت عمل انکه

چون ماس صیدی بر خط وسط آسمانند محیط منطقه البروج بر آن افق منطبق شود
 پس خطی که در اوقات مقدمه مذکورند معطرات ارتفاع و انحطاط و دایره است
 و در فوق الارض هم در جهت الارض رسم کنند و فایده این صفحه بسیار است چنانکه
 در کتاب اعمال اصطلاح مقرر است **باب سیم** در معرفت صفات
 و اجزای اصطلاح معصومه بر دو نوع بود نام و حرف اما نام مسطره بود که طول آن
 مساوی قطره دایره اعظم است و حجمه بود و سطح ظاهر آن را در عرض و طول یک خط
 طریقه و محیط عرضی تقصیف کنند و محل تقاطع این دو خط مرکز معصومه بود و در جهت
 بر آن وجه بود که چون عرض معصومه محیط طول را مذکور نصف شود و یک نصف از تمام
 بگذرانند الا در حواله مرکز که قدری باقی گذارند بجهت بعد که محل تقصیف است
 و بعضی یک نصف از تمام را بجهت اعلی و یک نصف از بقیه را بجهت اسفل میدارند پس
 تبادل و دو خطی که در دو طرف معصومه باشند بجهت یکدیگر بر استقامت خط
 باشند که نصف عرض است پس و بقیه ربع مساوی مقدار ربع
 طرف معصومه تر که گنبد بر وجه که بعد از آن مرکز معصومه باشد می بود و سطح

بر دو قائم بود بر سطح عضاده و باید که فعل مشترک میان سطح جنبه و سطح عضاده
موجود بود بر خط طرقت عضاده و در اسفل هر یک از آن دو جنبه دو جنبه را بکشند
بجهت ارتفاع اقطاب و در هر یک یک باشد و در فوق دو جنبه دو جنبه را بکشند
بجهت ارتفاع کوکب و بعضی در میان دو جنبه اولی اقتضار کنند و در هر یک را از جنبه کشند
تا توقف افتد از ارتفاع کوکب امونیه در میان آن دو جنبه درین دو جنبه حکم کنند
بر وجهیکه کجایف امونیه در محاذات تقاطع باشد بعد از آن بر هر یک عضاده و در هر یک
حجره و صفائح و ابره صغیره متساویه رسم کنند و آنرا منقوب سازند بجهت قطب
و صفائح را هم در یک موضع رخنه سازند چنانکه اسفل خط وسط استوار بر منصف
آن رخنه بود و بر محاذات آن در حجره زبانه کوکب تا جایی صفائح در حجره
وضع کنند بواسطه حرکت منقلب نشود و آن زبانه را هم که خواهد
و بابتی تیر گویند و منصف فلک و در هر دو حلقه منافع به بیان منصف
باب چهارم در معرفت جیب هر یک از سطرای اول حجره را بر کوئی بعبر
محکم چنانکه هر حجره یکایک فوق بود و در هر یک حجره در هر کوئی از ارتفاع

حصی سطح بران لوح که گشتن جای که سطح آن محاذی سطح دیگر بود پس
 افقی را بر استقامت اجزای گشتن تا بین سطح رسد و عودی درین سطح
 بران خط اجزای گشتن بجای می آید و دایره ای نصف اعلی خط نصف النهار بود
 پس آن عمود و نصف اعلی خط نصف النهار را هر یک نصف قسم مساوی کنند
 و از وسط آن می خطوط باقی آن دیگر اجزای گشتن بر وجهی که این خطوط موازی خط
 افقی بود و بعضی ده را بر خط نصف النهار نهند و یک نصف طرف مضاده را که
 بجانب اجزاء ارتفاع بود نصف قسم مساوی کنند و هر یک دوه مرقوم سازند
 ابتدا از مرکز مضاده و بعضی جهت عقرب را بر دوی مضاده نهند و یک قسم مساوی را از
 هر طرف و از اجزاء ارتفاع خط موازی خط افقی نصف اعلی خط نصف النهار
 کشند پس نصف اعلی الخط بنویسند و محافت بنویسند و بعضی ده را بر خط
 نصف النهار نهند و یک نصف از طرف مضاده ابتدا از مرکز قبل آن باقی
 بنویسند و از آن نصف مقوس خوانند نصف یک طرف دیگر از مضاده که
 متقابل نصف مقوس بود ابتدا از مرکز نصف قسم مساوی کنند و هر یک دوه مرقوم سازند

و از نصف محیط و بوجه حبس محیط حجه نقش کنند در ربع مقابل ربع ارتفاع
 مابین این که طرف سطره بر خود معروض از اجزای ارتفاع بر مرکز حجه
 و محل تقاطع طرف سطره با آن ربع نشان کنند و از حد دل حبس معلوم کنند
 که حبس آن جزوه در ربع است رقم عدد آنرا بر آن نشان کنند و مابین طری
 قسم این ربع با تمام راسته و مابین دل حبس و نیم صغیر را و گردیم القدر
 در محل اسطلاب بکار آید ماصاح را در این محل رجوع ربع نباشد حد دل
باب پنجم در معرفت نقش اجزای طول اول و نصف استقل خط نصف النهار نقطه
 تعیین کنند و از آن نقطه عمودی بر خط نصف النهار در مقابل ربع ارتفاع
 قائم گردانند و آن عمود را از سطح طر اسطلاب اخراج کنند لای الهیایه و آنچه
 از خط نصف النهار میان مرکز حجه و نقطه مذکور باشد بدواز و قسم کنند
 اگر مطلوب طول اصاح بود و نصف هم اگر طول اعدام بود و بوجه هم اگر طول
 سینه بود پس آن عمود را مثل یک قسم یا آن قسمت کنند و طرف
 سطره را بر جوی از اجزای ارتفاع بر مرکز حجه بهند آنچه از اجزای عمود مابین طرف

مسطره خط نصف النهار باشد ظل آن خود بود که طرف مسطره بر آن خود موضوع
 بود پس بر نقاط طرف مسطره را با ربع مقابل ربع ارتفاع آن کشند
 و رفعم آن ظل بر آن میبندد و این طریق تمام این ربع را نصف رسم کنند و بقدر
 آن آن هم مختلف بود ابتدا و ارقام ظل از طرف اسفل خط نصف النهار کشند
 و این ظل مستوی بود اگر مطلوب ظل معکوس بود این بخود بر نصف خط افقی
 که در جانب یمن بود در مقابل ارتفاع اخراج کنند و بطریق مذکور عمل تمام کنند
 و ابتدا و ارقام ظل معکوس از طرف یمن خط افقی باید کرد و چون بعضی
 اطلال مستویه از ارتفاعها که از زمین دورتر باشد در اصطلاح است
 همچنین اطلال معکوسه از ارتفاعها که از زمین دورتر است و بعضی از ضیاع اطلال
 مستویه قوسها که از زمین بیشتر باشد و اطلال معکوسه قوسها که از زمین
 کمتر باشد از ربع مقابل ربع ارتفاع رسم کنند و از آن ظل رسم خواهند
 و نتیجه موقف رسم این اطلال فرض کنیم که دایره **ح** و دایره **ط** هر دو
 بر مرکز دایره خط نصف النهار و **ح** خط افقی پس ربع **ح** را که

مقابل ربع **ای** است که ربع ارتفاع است بر نقطه رتصیف کنیم و از آن
نقطه عمود **بج** بر **ب** اخراج کنیم و عمود **رط** بر **ا** و **بریک** ازین دو عمود
را بدو آورده قسم کنیم اگر طول اصابع بود و دهفت قسم اگر طول اقدام بود و نصف
اگر طول سینه باشد و ارقام انداد بر این ثبت کنند ابتدا از دو نقطه **ح** و **ط**
و عمود **بج** بجهت طول معلوم بود و عمود **رط** بجهت طول مستوی و باید که اطلال
و حیوت بر طر حه بر این رسم کنند که مرکز حه مقبوع **باب** **اول**
در معرفت خطوط مجر و شقی زعفر و خطوط ساعات موعج بر صفحه اما خط مجر و شقی
بر صفح رسم کنند بآن طریقی که مخطوطه الخطاط پیچیده درجه رسم کنند و آنکه اوان
سپان بداند اسل الخلیل و راس هر طایف اندوز رسم کنند و باقی غیر مجر و شقی
قطعه که در جانب مشرق بود ثبت کنند طلوع الفجر در آن نقطه و بکمر نسبت
و جهت خط عمود در صفح مدارات اجزای بود و در قسم فوق الارض مایه الارض
غیر مجر و شقی رسم کنند و طول مستوی غایت ارتفاع معلوم کنند و بگذار مقاس آن طول
بر آن طول اوان بدو ثبت شاق و در نصف مذهب صغیر و مائل ارتفاع اول

در این باب

مستند
کل
محل
از این طریق
ارتفاع این سطح

عصری که هر دو مرتبه حاصل آید پس بر خود از اجزای بروج بر مخطوطه ارتفاع منفرجه
و موضع آن خود را در مدار او نشان کنند اگر آن رسم فوق الارض رسم خواهد بود
و موضع نظیر او را در مدار نظیر او نشان کنند اگر آن خط در سمت تحت الارض رسم
و با این طریق بریدار است آن اجزای یا بر نظایر آن اجزای نشان کنند و میان آن
نشانها بخط وصل کنند تا خط عصر حاصل آید پس خط عصر را وصل کنند
اول العصر در خط عصر حقیقی رسم کنند آخر العصر و بعضی این دو خط را **سطح**
رسم کنند باین طریق که بعد از اجرای سنس درجه دوازده که بعد از میان آنها
متساوی بود بر خط حجه رسم کنند بر طرف مسطره بر مثل ارتفاع عصر یک خط
و مرکز حجه نهند و تقاطع طرف مسطره با مدار آن خطی که در رسم شده نشان
کنند و میان آن نشانها وصل کنند بطرفیکه در ارتفاع مذکور شده تا خط عصر
حاصل آید و بجهت معرفت رسم خطوط ساعتی مخصوصه بر عصاره فرض کنیم که **اب**
مابین نشان است از عصاره **و اح** طول نشان است پس **ب** را
اخراج کنیم تا **ه** متساوی شود بر مرکز و بعد **ه** فرض **ه** از رسم کنیم تا **ا**

پیشینه مانند این دوازده
اجزای بروج تا این حد
و خط حجه در ربع ارتفاع
نقش فرض شده از دوی

بسی

[illegible]

حروف الهجاء

مستند
کل جدول
از احوال این علم
از احوال این علم

عصر باین هر دو مرتبه حاصل
و موضع آن خبر در آورده
و موضع نظیر او را در داده
و باین طریق بر بدایات
نتیجه بنیاد وصل کنند
اول العصر در خط عظم
رسم کنند باین طریق که
نسب دی بود بر خط حجه
و مرکز حجه نهند و تقاطع
کنند و میان آن نتایج
حاصل آید و بیکه معرفت
باین نسبت است از اعضا
اخراج کنیم تا به

پیشینه نام این دو
اجزای بروج مایه
در حجه و در ربع ارتفاع
که در هر دو است از حقیق

سالی	سالی	سالی	سالی
حجوه	حجوه	حجوه	حجوه
۱	۲	۳	۴
۵	۶	۷	۸
۹	۱۰	۱۱	۱۲
۱۳	۱۴	۱۵	۱۶
۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۲۱	۲۲	۲۳	۲۴
۲۵	۲۶	۲۷	۲۸
۳۱	۳۲	۳۳	۳۴
۳۷	۳۸	۳۹	۴۰
۴۱	۴۲	۴۳	۴۴
۴۷	۴۸	۴۹	۵۰
۵۱	۵۲	۵۳	۵۴
۵۷	۵۸	۵۹	۶۰
۶۱	۶۲	۶۳	۶۴
۶۷	۶۸	۶۹	۷۰
۷۱	۷۲	۷۳	۷۴
۷۷	۷۸	۷۹	۸۰
۸۱	۸۲	۸۳	۸۴
۸۷	۸۸	۸۹	۹۰
۹۱	۹۲	۹۳	۹۴
۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰

۱۰۰
۹۰
۸۰
۷۰
۶۰
۵۰
۴۰
۳۰
۲۰
۱۰
۰

۱۰۰

نیش چند قسمی می گنم در نقطه های **ی ط ی** و نقطه **و** خطوط بان نام
وصل گنم ناحط **ا** قطع کند بر نقطه های **ام و س ی** پس چون طول مضاده را در
لسان بر نسبت اقام مذکور قسمت کنند و از مواضع آن نقطه موضعی در سطح مضاده
موازی فاعده نسبت اخراج کنند خطوط سنا معوج حاصل آید و نقطه **و** موضع خط بان
ساعت اول مبدأ است و وار دوم بود و موضع خط بان ساعت دوم مبدأ است
یا رشم و موضع خط بان ساعت سوم مبدأ بود و علی هذا القیاس **باب مقدم**
در معرفت کیفیت استخراج جدول دستور چون معرفت مراکز منقطرات دانی و الف
افطار مدارات و غیر ذلک احتیاجی می افتد بقسمت دوائر و اخراج خطوط مذکور است
مانند مینو در محل اصحاب این صوبه و بی وضع کرده اند که اگر این استخراج
انجام مراکز افق و منقطرات از مرکز صفحه و نهین مراکز دوائر سمت متیوان کرد
باینش و در آن احتیاج بقسمت نصف قطر صفحه می افتد یا نصف قطر دایره دیگر
قسمت خطوط مستقیم از قسمت دایره سهیل است و احتیاج بوصل خطوط طریقی استخراج
آن جدول برین وجه است که میل کلی دایره ربع دور افتد و نصف حاصل

بگیرند و تحت آن نصف را از جدول معلوم کنند پس فصل ربع و در بر آن نصف
بگیرند و تحت الفصل معلوم کنند و اگر از این جدول محفوظ گیرند و خارج قسمت را
محفوظ دارند پس نصف از خرد در اجزای نصف و در گیرند فصل ربع و در آن
نصف بگیرند پس حسب آن نصف خرد را در محفوظ گیرند و حاصل هر یک را
بر حسب فصل ربع و نصف الحرقه قسمت کنند و خارج قسمت را با اعداد آن خرد و جدول
وضع کنند و ما بین اجزای نصف در تمام عمل کرده در جدول آوریم و انصاف
اقتضای یک درین جدول موضوع شده همه یا اجزائی است که نصف قطر مدار اعظم
در اسطلاب است و میگیرند و اگر خواهند که اعداد یک در جدول موضوع میشود
نمیشود نصف قطر مدار مذکور را استی گیرند آنچه در جدول است تنصیف کنند
و اگر خواهند نصف قطران مدار را ما سده گیرند و ربع آنچه در جدول است
بگیرند چون کیفیت استخراج این جدول معلوم شد طبق عمل ما جدول در
ادبای آورده ابراز کنیم **باب پنجم** در معرفت انصاف اقطار مدارات
دایره و منقطرات اسطلاب سما از جدول دستور اگر مدار سما بود

بعد از بداند معدل النهار از ربع دور استقاط کنند و از حوض بود مربع دور قرار
 آنچه باز این به بابا حاصل در جدول ثبت بود بعد مدار بود از مرکز صفحه پس هر یک از
 دو نصف خط وسط السماء را که داخل مدار را السجدی بود ثبت
 مساوی کنند تا موضع بعد مدار از مرکز صفحه می شود و پنجمه افق و مقطرات
 خط وسط السماء را اخرج کنیم و آنرا با جزای نصف قطر مدار را السجدی
 کنند پس عرض بلد را بجدول در آورند آنچه باطل و آن بود محفوظ دارند هم عرض بلد را
 از نصف دور استقاط کنند آنچه باقی بماند در جدول با محفوظ جمع کنند
 و قطرافی حاصل آید پس محفوظ را از نصف قطرافی استقاط کنند آنچه باقی
 بعد مرافق بود و از مرکز صفحه در جانب فوق و در مقطرات هر نقطه
 که از عرض بلد کمتر بود آنرا از عرض بلد استقاط کنند آنچه باقی بود
 در جدول دستور محفوظ دارند پس همان نقطه را بر عرض بلد افزایند
 و مجموع از نصف دور استقاط کنند آنچه باقی بماند در جدول با محفوظ
 جمع کنند قطران نقطه حاصل آید محفوظ را از نصف قطران نقطه

مدار
 باز اول بود

انقاط کنند بعد مرکز آن نقطه از مرکز صفحه در جانب فوق باقی بماند و چون نصف
 عرض بلد را از نصف دور انقاط کنند آنچه در جدول بارای باقی بماند باشد
 قطب نقطه ساد می باشد و نصف آن بعد مرکز آن نقطه بود از
 مرکز صفحه در جانب فوق هر نقطه که از عرض بلد بگذرد اول عرض بلد آن
 انقاط کنند آنچه در جدول بارای باقی بود محفوظ دارند از آن انقاط کنند
 پس چون عرض بلد را بر آن نقطه افرایند حاصل را از نصف دور انقاط کنند
 آنچه در جدول بارای باقی شود محفوظ را فطران نقطه حاصل شود و مجموع نصف
 قطب نقطه با محفوظ بعد مرکز آن نقطه بود در جانب فوق از جانب صفحه
باب نهم در معرفت انفاق افکار مدارات و افق و معطرات ^{سطح}
 چنانچه در جدول دستور که مدار سما بود بعد مدار از معدل النهار بر راس
 دور افرایند و اگر خط بود از ربع دور انقاط کنند آنچه بارای حاصل باشد
 در جدول است و بعد مدار بود از مرکز صفحه اما معرفت فطرانی بهمان نوع
 است که در اسطلاب سما مذکور شد الا آنکه مرکز آن در اسطلاب بود

در جانب تحت الارض بود اما مقطرات بر مقطره که از عرض بلد میگذرد
 آن مقطره را بر عرض بلد بنویسند آنچه بازاری حاصل در جدول بود محفوظ دارند
 پس آن مقطره را از عرض بلد انقطاع کنند و باقی را از نصف دور نمایند
 آنچه در جدول بازاری باقی دوم بود با محفوظ جمع کنند قطران مقطره حاصل اند
 پس محفوظ را از نصف قطران مقطره انقطاع کنند و بعد از آن
 از مرکز صفحه در جانب تحت الارض حاصل آید آن مقطره را در عرض
 بلد بنویسند آنچه در جدول بازاری نصف عرض بلد بود بعد از آن مقطره بعد از مرکز
 صفحه در جانب فوق الارض بر مقطره که از عرض بلد میگذرد بود آن عرض
 بلد را بنویسند آنچه بازاری حاصل در جدول بود محفوظ دارند پس عرض بلد
 را از آن مقطره انقطاع کنند و باقی را از نصف دور نمایند آنچه بازاری بود
 این باقی دوم در جدول بود محفوظ را از آن انقطاع کنند قطران مقطره
 حاصل آید پس محفوظ را با نصف قطران مقطره جمع کنند بعد از آن
 مقطره در جانب فوق الارض از مرکز صفحه حاصل آید و ابعاد مراکز

مخططات الخطوط اسطلاب سما نغنه جون البعاد مراکز مخططات
 ارتفاع اسطلاب جو است الا انکه هر مخطوطه که کمتر از عرض بلد بود
 بعد مرکز او از مرکز صفحه در جانب فوقی بود هر مخطوطه که بیشتر از عرض بلد بود
 بعد مرکز او از مرکز صفحه در جانب تحت الارض و البعاد مراکز مخططات
 الخطوط اسطلاب جو نغنه جون البعاد مراکز مخططات ارتفاع اسطلاب
 سما بود الا انکه البعاد مراکز از مرکز صفحه در جانب تحت الارض بود
باب نهم در معرفت مراکز دایر سموت از جدول دستور عام عرض
 بلد را در جدول در آورند آنچه باز یو این بود نقطه سمت الیاس بود از مرکز
 صفحه در جانب فوقی بس تمام عرض بلد را از نصف دور اقطا کشد
 آنچه در جدول باز یو این باقی بود بعد سمت القدم بود در جانب تحت
 از مرکز صفحه این در اسطلاب سما است دور اسطلاب جو اول
 بعد نقطه سمت القدم بود در جانب تحت از مرکز صفحه تا بعد نقطه سمت
 الیاس بود در جانب فوقی از مرکز صفحه و مجموع این هر دو بعد قطر دایره

اول السموت بود پس بفصل میان نصف قط اول السموت یکی از آن
 دو بعد کرد بعد مرکز اول سموت از مرکز صفحه حاصل ایدوان در جانب
 تحت الارض بود در اصطلاح سما و در جانب فوق الارض بود
 در اصطلاح جنوب پس از مرکز اول السموت خط مراکز بیواریات
 خط مشرق و مغرب اخراج گشته نصف آنچه ازین خط داخل دایره اول
 السموت بود یعنی نصف قط اول السموت بمنزل اجزاء نصف قطر
 ندارد پس لاجل قسمت گشته یعنی یک و نه جزء و ثلث جزوی آنچه ازین
 خط خارج اول السموت بود بمنزل یک جزء ازین اجزاء قسمت گشته پس
 هر جزء که دایره سیمیه آن مطلوب بود بعد سمت او از نقطه جنوب
 معلوم گشته و ضعف آنرا در جدول دستور در آورند آنچه باقی ضعف
 باشد بعد مرکز آن سیمیه بود در خط مراکز مرکز دایره اول السموت
 بجز آنکه نصف قط اول سموت سی و نه جزء بود و ثلثی و در آنچه در
 جدول موصی است بر سی و نه جزء و ثلثی منقسم گشته و خارج قسمت

بعد از دایره مستقیمه و از مرکز دایره اول سمت باخرا که نصف قطره اول سمت
 شصت بود که بدین اسم است که بود مرکز این دایره بران نصف بود
 از خط مرکز که بجانب این بود و الا دران نصف و یک چون دوایر و دایره
 جوهر است و دوایر و دایره است که بر این است و هر چه نظیر این
 است که بر این است و نظیر این است که بر این است و هر چه نظیر این
 است که بر این است که بر این است که بر این است که بر این است که بر این است
 خلاصه آنچه مشهور است از اعمال صنعت اسطوانات و نصف از
 صنایع اعمال مذکوره را بطریق مختلفه با تمام است که لیکن در بعضی است
 و بیان اختلافات باعث تطویل این مختصر است و ما بقدر احوال
 گردیم و مایه التوفیق **لا تمیت تمام** شد بنای و هم که در میان است
عمل معرفت المثل بلد سید کون کج خط نصف النهار و نصف
 انقباض عیادون الطرف در شهره العیله التي کون فیها القمر فیما بین البید
 و حی وصل را پس اطل خط نصف النهار مع ما قدر ارتفاع کوب

من النوايت نسج نوية تلك العيلة ونسج مطام محرو فان كان
 ذلك الثابت على دايره نصف النهار فمطام محرو نسيب مطام العاشر
 والانسج فصل دايه ذلك الثابت هو امرات هذه الاعمال المذكورة كتب
 انفن فلا نبوض لها فمض فصل الدايه على مطام المحر فكان ما هنا والدا
 تنقص منه فالحاصل اذ انبج مطام العاشر نسج مطام محرو فمض فصل
 نضع النهار المقدم والمحر في البعد العلوم الطول فنبقى ما في المقدم
 مما في المحر ونسج البعد المحفوظ ومن مطام العاشر ولرب الباني في الاربعه
 والعشرين اذ في الساعه من وقت العمل الوسطية ليوم العمل الحقيقه
 ونقسم الحاصل على المحفوظ فالخارج مقدار الساعه الحقيقه او الوقت
 سطيه بعد الارتفاع المذكور من نصف نهار البعد العلوم الطول فان
 اردنا ان نحمل العمل دقيقتا فصل مطام محرو فمض على مطام العاشر
 في اقل ساعه بعد الارتفاع المذكور فصل مطام العاشر على مطام المحر
 في اخر تلك الساعه ونقسم الفضل الاول على الفضل الثاني فزيد ما خرج

على الساعة الحاضرة من نصف النهار المقدم إلى غير الارتفاع فالحاصل
ساعات البعد المذكور على النصف فتصح هذه الساعة بقوم الشمس مطام
بقومها في البعد المعلوم الطول فتقص مطام النجوم من مطام الساعة
الكائنات ساعات البعد المذكور من نصف النهار المقدم وتقص مطام
العائدين من مطام النجوم الكائنات من المخرج إلى الناحية الدائرة
ما من على الأجل ومن قبل على الناحية وينتج بذلك ساعات حصة
فالكائنات حصة الدائرة وبقية حصة الساعة يكون الطول المطلوب
س ويا الطول المعلوم والا فالفاضل ما بين الطولين فالكائنات حصة
الدائرة فاضلة أو مستقيمة وما بقية فريد الفاصل على الطول
المعلوم والا فتقص منه فالحاصل هو الباقي الطول المطلوب وذلك ما اراد

[illegible]

در اول باب چهارم

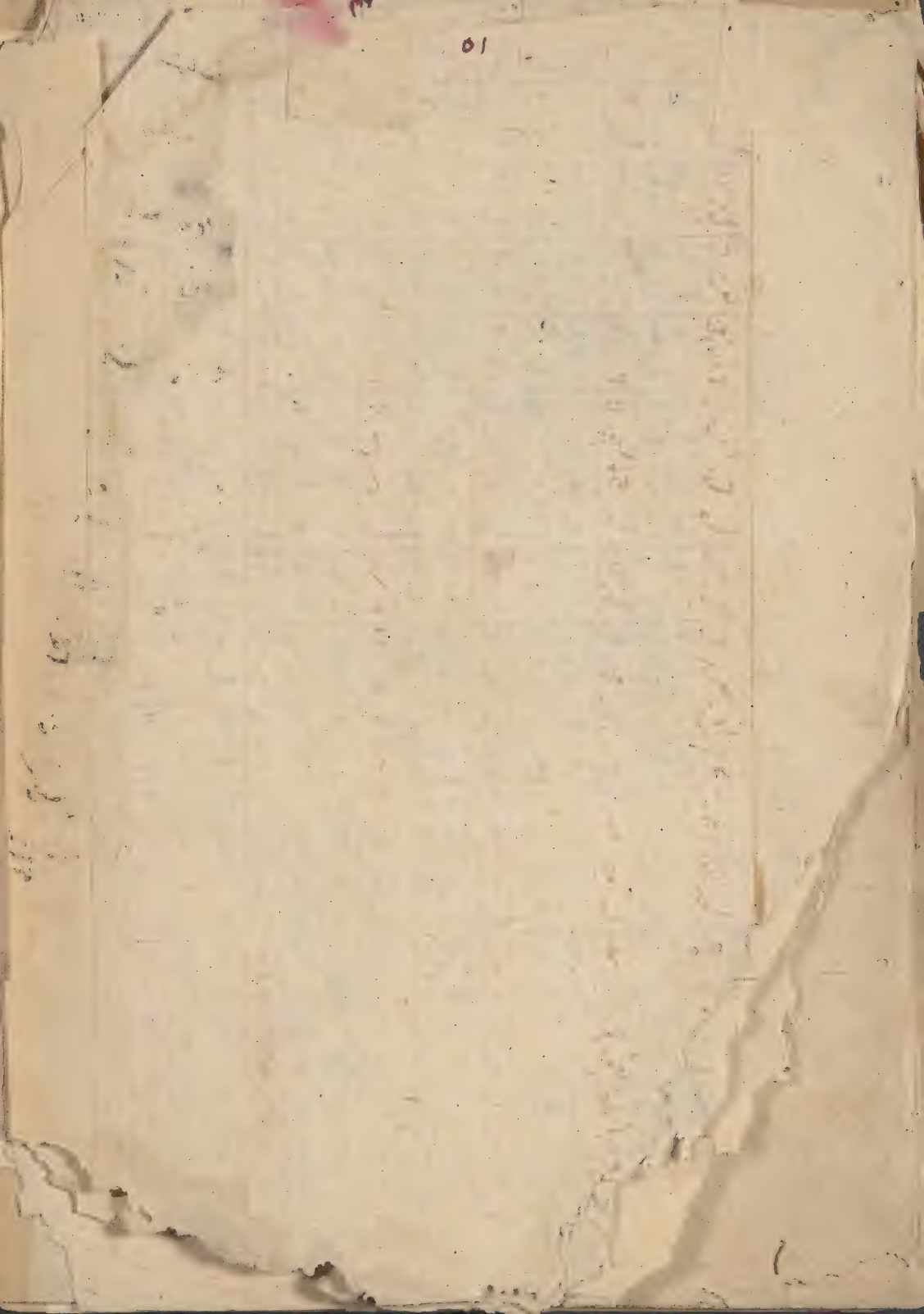
Handwritten text in a grid format, likely a ledger or account book. The text is in Persian/Arabic script. The grid consists of approximately 10 columns and 10 rows. The text is written in a cursive style. The top of the page has a header in Persian/Arabic script. The grid contains various numbers and descriptive text in Persian/Arabic script.

[illegible]

عری	علی اسراج بعد من التوراء قوم وعرض کوکب مسطر در شمس
ر و ل ط	لقوم عن التور
و ه	عرض جنوبی
کا	میل باشد از تقویم عن التور
ل و اله	چون حد و حینه لوقی اصل عمر بعد شمس
ل و یخ	حاصل از حد بعد شمس
نه ب	حاصل تمام میل کلی
ه ل و س	مضروب این بر شمس
س ح ل ط	عام میل باشد این
نه م ه	حاصل تمام میل باشد این
ل و م ه	چون این مضروب را بر حد قسمت کردم خارج شد این
ل و یخ	موسس این در حد که قسم شد این

[illegible]

گرفته شل باطل یا کسبی یا طبعی و مانند آنچه گفته شد در اصطلاح نام آن بود که معطر
 محطوطه از افق تا سمت آن بود بود از او جدا شده کرده بود و چون مقدار اصطلاح
 خود بود در میان هر دو عدد یکی ترک گفته شد و در میان یکی بسته ترک گفته پس از بود
 چهل و پنج بود و از اصطلاح نصف خوانند و اگر مقدارش خود بود و عدد خطوطی بود
 از آنست خوانند و برین قیاس بود کسی مغز آن در اصطلاح محسوس شده اگر چه
 ممکن است و آنچه بین هر اصطلاح کند مابعد روح ترک گفته پس این سانی گوید
 عظم و ضمیر اصطلاح شده و در او از طلق ظل اول باشد آن چنان بود که محسوس
 مویاری سطح افق بود و چون پنج بر دیوار و از او محسوس می خوانند و مکتوب می گویند و اگر
 بیات بود و ظل ما بود در نصف النهار آن چنان بود که محسوس بر سطح افق با هم بود و چون
 پنج بر زمین و از او مستوی می گویند و محسوس ظل اول را نصف ششم می گویند و هر
 را درجه گویند که نصف دقیقه بود و محسوس ظل دوم را دوازده ششم می گویند و از او اضعاف
 گویند و گاه بهفت یا شش و بیستم می گویند و از او اقسام خوانند و گاه بهشت می گویند و
 از او اطل اجزاء اطل سبب خوانند

